CANADA.

THE SWEDISH WEEKLY

ÅRG. XI — Winnipeg, Manitoba: Onsdagen den 18 November — N:R 46

PAROLL

I, som blott häcklen och lasten
hvad förderna troit och tänkt,
men brådt till hvar afgrund hasten,
som dagen sin dyrkan skänkt,
I dömen allt, som till formen
är äldrigt, värdt att förgås,
fast af föredelsestormen
det mesta dock aldrig nås.

Vi, som ej tveka försvara
hvad I begabben med hån
och nycket vilja bevara,
mot hvilket till strids I gån,
vi för er hätskhet ej rädas,
ty det, som är sant och godt,
skall lefva, hur än det smädas,
och segra trots spe och spott.

I, som den gamla ej unnen
dess rätt att vara, o sen,
hur vårens löfskrud är runnen
ur mången mosslupen gren,
och veten, att urgrå skansar
som vårn för vår framtid stå,
att tidt bak rostfrätta pansar
ungdomliga hjärtan slå.

Vi hålla ej oantastligt
allt, som bär nedärfda drag,
vi döma mycket förkastligt,
som prisas i svunnen dag,
men hvarje arf från det flydda,
som ungdomskraft äger kvar,
vi vilja vårda och skydda
till arf åt kommande dar.

Vi älska allt ungt i tiden,
som sår en andens vår,
ock kämpa därför, när striden
om nyborna tankar står,
men rätt är ej allt som smädar
det, som de gamle haft kärt,
och sant är ej allt, som hådar
hvad seklerna vörda lärt.

I, som hvart hugskott för dagen
tron öst ur sanningens brunn,
men aldrig till ledning tagen
ett ord från fädernas mun,
I glömmen, revoltprofeter,
att ofta står eder strid
mot eviga verkligheter,
som trotsa växling och tid.

E. N. SÖDERBERG.

Edison som grufkarl.

Dunderlanddalens väldiga malmfält skola nu tagas i anspråk och driften föreliggå efter en allideles ny metod, uppfunnen af ingen mindre än den berömde Edison. För vårt malmrika land torde det vara af särskildt intresse att se, hvad en författare i Pearsons Magazine, Turner Morton har att berätta både om denna uppfinnings historia och om hufvudragen i själfva det nya tillvägagångssättet vid järnets utvinnande.

Författaren berättar först, huru Edison en dag för ett dussin år sedan vid stranden af Long Island händelsevis stötte på en hög svart sand. Den väckte hans uppmärksamhet, han tog ett prof af den med sig för att undersöka den på sitt laboratorium. Resultatet blef en fullständig omhvälfning af en af våra äldsta industrier och grundläggande af något som synes tilfva ett af verldens största industriella företag.

Den svarta färgen hos sanden hårledde sig från närvaron af järnmalm; det framgick redan deraf att järnpartiklar kunde utdragas ur sanden med hjälp af en elektrisk magnet. Det föll då Edison in att han skulle söka utvinna järnet ur den sandhög, han funnit på stranden, och att detta lättast kunde ske genom starka elektromagneter. Han konstruerade en elektrisk malmseparator, och allt skulle ha gått bra, om ej en storm kommit som icke blott i grunt förstörde anläggningarna, utan ock sköljde all den svarta sanden i hafvet.

Här slutar, dramatiskt nog för resten, första kapitlet om Edisons erfarenheter som grufkarl. Andra kapitlet börjar några år senare, då han lyckligt löst problemet med fonografen. Så kastade han sig på nytt med all sin energi öfver järnet.

Edison hade för länge sedan bildat sig en ny teori med hänsyn till järnets utvinnande i grufvorna. Han påstod att det blefve billigare att utvinna stora massor af järnfattig malm, der denna låg beqvämt till, än att utvinna mindre massor af rikhaltigare malm, der förhållandena vore ogynnsammare. Förenta Staternas stålindustri hade på senaste tiden stadigt flyttat sig vesterut på grund af rikare malmfält, som der upptäcktes. Edison beslöt då se till, om han icke kunde träffa malmfält i östern — New Jersey, New York och östra Pennsylvania — malm, som på grund af låg procenthalt visserligen ej var lämplig att sändas till smältugnen i naturligt tillstånd, men der man genom krossning och magnetisk separering kunde få lämplig råvara för stålfabrikationen. I sådant fall gjorde de östliga staterna stålindustri ej blott rådas från förfall utan bringas högre än någonsin.

Edison organiserade en undersökning i stor stil och konstruerade en magnetcål, som var så kärslig att den skulle peka nedåt, der järnmalm förekom. En hel här ingeniörer utsändes med apparater, och resultatet blef att man fick kännedom om omätliga järnfält — mera järn enligt Edisons beräkning än man under hela den historiska tiden utvunnit i Förenta Staterna. På en sammanhängande sträcka af i allt 3,000 acre beräknades 200 millioner ton järn. Men då malmen innehöll i genomsnitt endast 25 procent järn, kunde det ej vara tal om att i den till sina thytterna i det skick den befann sig. Järnet måste först afskiljas ur stenen, och för att det skulle löna sig måste tusentals ton om dagen behandlas.

Utan betänkande köpte Edison och hans kompanjoner grufrättigheter till 3,000 acres land i New Jersey.

Edison beräknade då att han hade järn nog för hela Förenta Staternas behof i 30 år och till export dertill.

Först måste han emellertid uppfinna en ny metod för malmens utmlnering och en ny metod för krossningen. Hans magnetiska separator stod färdig att ta hand om malmmullen. Men ännå hvar man icke färdig. Det måste uppfinnas ett sätt för det utvunna järnstoftets omdaning till briketter, gnvan bara för smältugn. Edison försatte sig att använda hela sitt lif, alla sina pengar, all sin kraft på dessa uppgifters lösning. "Edisons tokeri" blef ett stående skämt bland alla praktiska järngrufvetekniker.

Edisons tokeri tog dock snart praktisk form. Ute bland New Jerseys berg icke långt från insjön Hapsteong reste sig ett samhälle med anläggarens namn. Allting bidrog här till Edisonkompanjets trefnad. En järnväg som löpte rätt in bland grufvorna satte driften i nära beröring med ett ofantligt malmfält 50 km. derifrån. Berget, der malmen förekom, var så lätt att krossa att Edison brukade säga det var skapt blott för det ändamålet. Någon annan förekomst af lättsmält malm fanns ej på tusentals kilometer.

Hvad Edison gjorde i sin stad Edison är en visserligen enkel men dock märklig historia. Han öfvervann naturen med tre hennes egna krafter — lefvande kraft, magnetism och tyngdlag. Med den lefvande kraften krossade han fjällstycken, som han sprängde loss och drog fram, med magnetism urskilde han så godt som på stället järnet från bergsanden, med tyngdkraften styrde han de ämnen, han ville ytterligare behandla, från det ena stället till det andra. Edison har en fast tro på sparsamheten, när det gäller mänskligt slafarbete. Genom att bruka naturkrafterna, der det är möjligt, vill han spara mekaniska anordningar, och genom bruk af maskinerier vill han inskränka det mänskliga slitet.

Edisons verkställdsal går ut derpå att en man skall sitta vid ett bord med en mängd elektriska knappar, och resten af mänskligheten stå till leka — så har i alla fall ett qvickhufvud uttryckt saken. I staden Edison är detta tidtal i viss mån förverkligat. Icke en enda gång från det ögonblick, då den metallförande ådran bragts i dagen och till dess att de färdiga järnbriketterna nedfalla på den väntande fraktvagnen, lägges ännu en mänskohand på det material, som behandlas. Det som ej utföres genom lefvande kraft, tyngdkraft eller magnetism, det besörjes af maskineri. Och ehuru två lag på 31 man sysselsättas i Edisons järnverk, ha de föga annat att göra än att passa de arbetande krafterna och att hejda deras verksamhet genom att "trycka på en knapp".

Platsen Edison, der mannen Edison satt i gång alla dessa märkliga ting, är en liten by högt uppe i Musconetcongbergen. Arbetarne på platsen, ja till och med luften — allt är hvitt, hvitt af det fina, qvälfvande sandstoftet, som skiljts från järnet. Alla människor här så derför med ett slags tryne för ansiktet, en inrättning, uppfunnen af Edison för att hålla damnet från lungorna. Denna inrättning likna verkligen påfallande ett svintryne. Husen äro af all storlekar och fasoner, och alla ha beqväm förbindelse med hvarandra. Tre eller fyra smalspåriga järnvägar löpa omkring på hela området och mellan husen, luftledningar föra elektrisk kraft från dynamomaskinerna, maskiner dåna, vid hvar kranar sticka upp hufvudena, man ser elevatorerna och hör fjället krossas.

Alla järnvägslinierna leda till platsen för de stora gräfnings- och brytapparaterna. Dessa maskiner äro riktiga odjur och uppföra sig nästan som vore de lefvande väsen. Under det deras näsorbåda djupt nere i fjället och skoflarna fyllas med malm, pusta och grymta de som ett rotande svin. Hvar och en af dessa skoflar väger öfver hundra ton och hvar och en bökar upp fyra till fem ton malm i minuten. Hvar och en skötes af sex man och gör 240 mans arbete. Anläggningen beräknas bryta, krossa och separera 4,000 ton malm om dagen — en oerhörd massa i förhållande till arbetet i andra grufvor — men de enstaka brytningsmaskiner kunna anställas taskiga med ro. Denna Edisons grufdrift är, som man ser, något helt annorlunda än grufdriften på andra ställen. Dynamit är en dyrbar vara, säger Edison, och derför bör man bruka det minsta möjliga af den — icke mer än hvad som behöfs för att lossa litet på berget. Ånga, använd som kraft på skoflarna, bör besörja största delen af arbetet att bringa fjället, uppstyckadt i lämpligt stora block, till krossmaskinerna.

Vid alla andra järngrufvor måste råmaterialet, malmen, med dynamit sprängas i stycken, som ej väga öfver 150 kg. I dessa Edisons berg räcker det blott att stycken icke väga mer än fem och sex ton. Så tilltagit arbetar denna nya utmineringsmetod att, när en ton malm kommer på fraktvagnen, kostar den blott 45 öre. Allt efter som vagnarne fullstas, rulla de i väg till krossapparaterna, der jättelika elektriska kranar hissa upp malmen öfver krossmaskinernas gapande svalg.

Sedt ofvanifrån kan det icke tänkas något mer förskräckligt, något mer argt och grufligt än en svällen krossmaskin, som väntar att fäkräcka de väldiga klippstycken. Det vanned den matas. Detta mästerstycke i maskineriväg består af två jättevalsar, som måta öfver sex engelska fot (1,82 meter) i diameter. De äro besatta med järntänder och svinga rundt 18 engelska tum från hvarandra. En kraftig maskin gifver dem fart, och när de så hvirfla rundt med en ythastighet af öfver halfannan kilometer i minuten, så afbryter plötsligt maskinen sin förbindelse med dem, ett regn af oerhörda klippblock störtar ned, och med den lefvande kraften, som de väldiga valsarne nu ha, krossa de osmotsägligt klippblocken i bitar.

Klippstyckena släppas ned på dessa krossvalsar från en höjd af tio fot och springa ofta i stycken blott genom fallet mot denna hvirflande metall. Det är den lefvande kraften i de snurrande valsarne som ombesörjer krossningen, maskineriet, som drifver dessa, har intet med själfva krossningen att göra. Men knappt ha klippblocken sluppit igenom, förr än maskineriet griper fatt valsarne på nytt och sätter dem i den blixtsnabba rörelse de skola ha för att mottaga och sluka en ny laddning. Sex till sju ton krossas på ett par sekunder.

Från jätterullarne störta malmstyckena ned på en ny uppsättning rullar derunder. Dessa senare krossa 200 ton malm i timmen till stycken af en knutens handstorlek, och de leverera materialet till en tredje uppsättning valsar, der malmen krossas till halftumstora bitar, hvilka åter slutligen krossas till stoft, som torkas och föres till upplagsrummen.

Nu återstår att skilja malmen från sanden. Malmmullen föres upp till taket i en hög byggnad och får härifrån rinna förti 500 magneter anbragta i rad under hvarandra. Sandpartiklarne falla lodrätt ned, under det att järnet, påverkadt af magneterna, afvikes från den lodräta riktningen och faller till härför afsedd plats. Intet järn finnes i sanden och ingen sand i järnet.

Sanden kommer utströmmande ur magnethuset som en vacker fors, hvilken i solskenet glittrar som guld, och hopas upp till riktiga berg. Det är äfta, verklig sand, skarp och kristallinisk, mycket värdefull i åtskilliga industrier och särskildt vid tillverkning af bästa cement.

Medan sanden strömmar ut, undergår järnet vidare behandling för att beqvämt kunna handteras vid smältbyttan. Järnstoftets förvandling till solida briketter var ett af de många problem Edison hade att lösa. De måste vara porösa nog att genomsläppa masugnsgaserna men på samma gång icke så porösa att de insöpo vatten, ty de skulle kunna forslas i öppna vagnar. Edison gjorde hundratals experiment, innan han fann det rätta.

På ett mycket enkelt och sinnrikt sätt blandes stoftet med bindmassan. Maskinen levererar 60 briketter i minuten, och dessa rostas och lastas på vagnar — allt utan beröring af människohand.

I grufstaden Edison kan på detta sätt hvarje dag 4,000 ton råjärnsmalm förvandlas till sand och järnbriketter. 4,000 ton förut som värdelös ansedd malm gifver 1,500 ton högst värdefull metall.

Uppfinnaren känner är själfva själen för stalen Edison. Den personliga magnetismen hos mannen verkar på hans folk som elektromagneten på järnet. Edisons revolution i grufdriften väntas få stora verkningar på hela järnmarknaden i Förenta Staterna och Storbritannien. — Nerikes Allehanda.

— Söndagsjägaren (slänger för bittrad bössan efter haren): Det här är nu sjätte haren jag bommar på. Nu få de förbaska mig skjuta sig själfva!

— Professorn: Kan herrn säga mig hur Lapis Lazuli ser ut?

Tendanden: D'ä svart.

Professorn: Nä-ä då. Vet inte herrn att det är blått, ljusblått, azurblått?

Tendanden: Dävä' gentilt.

Canada-nyheter.

Ej mindre än åtta nya banker lär vara under grundläggning i landet.

Nationalmuseet i Ottawa torde snart påbörjas. $150,000 äro anslagna.

Häftiga stormar rasade på Lake Superior förliden fredag, så att båtarne vågade ej löpa ut ur hamn.

Två lokomotiv vid Indian head stängades med hvarandra i onsdags. Båda äro nuintagna på reparations värkstaden.

Rat Portage Åklagaren i målet mot Dr Hanson kunde ej framlägga nog skäl för den motsvaranden gjorde anklagelsen, och doktorn frikändes följaktligen.

Statsinkomsterna fortfara att växa. Inkomsterna för de fyra sistförflutna månaderna utgör $23,736,715, hvilket är $2,800,000 mer än samma period förlidet år.

De nya lokomotiven, som C. P. R. beställt i Tyskland, börjar nu anlända. Två af dessa jättar, som tillsammans väga 200 tons, lossades i Boston. De äro afsedda för fraktraffiken i västra Canada.

De svaga isarnas offer. Från Straitclair, Man., meddelas, att två unge män försökte passera Beech Lake, som nyligen tillfruset. Isen brast och Haacke drunknade, under det Mc Caw blef i sista ögonblicket räddad af ett par tillskyndande personer.

Adeline Patti, baronessa Cederström, befinner sig som bekant på en afskedstourne i Amerika. Förliden vecka gästade hon Montreal och Toronto och hänförde, som vanligt, publiken med sin konst. Den världsberömda sångerskan beskrifves som en tjugoåring, ung till själ och åthäfvor, fastän hon bär ett halft sekel på nacken.

Lynnkanalens inköp föreslås. En annan fråga torde blifva om Onkel Sam är villig att afträda detta område åt Canada, hvarigenom vi skulle få en direkt förbindelseled mellan Yukon och oceanen. Landet har intet värde för Förenta Staterna, ty det har noga undersökts af prospektare, och innehåller inga rikedommar.

Mördaren funnen. Förliden sommar blef en liten flicka i Collingwood, Ont., skändad och mördad. Flera individer hafva fängslats såsom misstänkte för den gräsliga ogärningen. Nu meddelas från Manchester, England, att ett odjur vid namn Sparks häktats därstädes för onaturligt brott, erkändt att han begått ogärningen vid Calling wood. Ontarios justieminister Gibson ha vidtagit åtgärder att få honom öfverförd hit och ransakas för mord.

Kapten Bernier den bekanta canadiensiska nordpolsfararen, börjar tröttna på den likgiltighet, som hans planer rönt här i landet. Han har nu användt $26,000 af sina egna medel för att väcka publikens intresse, men hittills har han ej kunnat skrapa ihop mer än $47,000 af de behöfliga $60,000, som dominionregeringen föreskrifvit, innan den släpper till fartyget.

Den nationella transkontinentala banans anläggning är nu full gång. Grand Trunk bolaget har deponerat 5 mill. dollars i Bank of Montreal till regeringens credit som säkerhet för sin del af kontraktet. Ingeniörspartier äro nu formerade för att begynna mätningsarbeten på alla sektioner af väglängden. Den järnvägskommission, som parlamentet har autoriserat, skall af regeringen utnämnas denna vecka. Under dess öfverinseende skall detta enorma arbete utföres. Den kraft och energi, som utmärkt detta regeringens sätt att lösa transporteringsfrågan, kommer ock att visa sig i dett arbetes ledning och utförande, äro vi öfvertygade.

Elgjakten i provinsen öppnades i måndags.

Sträjk har utbrutit på skofabrikerna i Quebec. 5,000 man äro utan arbete.

Singer symaskin bolag skall i närheten af Montreal anlagga en fabrik, som skall kosta $700,000.

Olycka på Kirkella banan. Två galicier blefvo dödade i lördags i närheten af Neudorf. Kabosen, i hvilken de befunno sig, blef genomborrad af en grusvagn. Ett par andra arbetare blefvo likaledes skadade. De infördes till lasarettet i Brandon.

En armee på 30,000 man sysselsätter C. P. R. Under sommartiden ser man turister från världdens alla kanter gästa i turisthotellen i bärgstrakterna. Hotell Frontenac härbergerde under förlidet år 20,000 gäster. Hvarför skall man ej kunna vänta något liknande af den nya transkontinentala banan Grand Trunk Pacific.

Vid tinget i Portage la Prairie blef Municipalitetet förlorande part i ett mål väckt af en farmare Love. Denne bor i en aflägsen del af distriktet, men alldeles invid landsvägen. Som han är den ende, som bor åt det hållet, vägrade Municipalitetet att hålla vägen i ordentligt skick. Nu har emellertid rätten afgjort, att kommunen skall underhålla vägen.

Yukon. Från Dawson City meddelas, att isen nu ligger. Regeringens diamant borr skall i dagarne börja sitt arbete med att undersöka befintliga kvaartslager.

Tidningarne Sun och Daily Record hafva sammanslagits till en tidning. De nya guldfynden vid Alsac hafva väckt stor uppståndelse och "claimar" utläggas utefter backarne.

Smånytt. Vid en "vildgäss" middag i Souris, Man., deltogo ej mindre än 500 personer.

— Fiskareflottan vid Selkirk har nu gått i vinterkvarter.

— Dr Cowan, anställd som läkare vid Hemmet för obotligt sjuka i Portage la Prairie, har afskedats af Roblinregeringen, emedan väg skulle beredas för en partiman.

Standard Oil Co. utdelar 44 procent. En lysande affär!

Exporten på Sverige från Canada ökas. Från Nova Scotia meddelas, att ett ombud från Stockholm afslutat med Dominion Steel & Cool Co. leverans af stålgötar. Som bekant importerar svenska statsbanorna stenkol från Nova Scotia, hvilka utfallit till allman belåtenhet. Vi hoppas också, att något af "Moder Sveas" produkter skall finna sin väg hit.

Hon. J. A. Davidson, provinsens finansminister, som en längre tid legat bunden vid sjuksangen, afled i lördags. Han var en af de förnamsta ledarna inom det konservativa partiet, samt en framstående kommunalman. I partiet var han känske den minister, som åtnjöt största förtroendet. Han invaldes i legislaturen första gången 1881 har sedan varit medlem upprepade gånger.

Betydelsefull svensk uppfinning. Från Stockholm meddelas, att professor P. Hellström, föreståndare för statens växtbiologiska anstalt, gjort en högst märklig uppfinning, i det han lyckats framalstra sädessorter, hvilka besitta egenskapen af att kunna motstå frost. Hans experiment har fortgått under flere år. Han planterade hafre, korn och några andra frösorter, som han drifvit upp under låg värmegrad, och fått dem att växa och mogna under frostgraden. Han har nu axen af tre plantor, hvars frö skola utsås nästa vår. Har han lyckats, att framställa en så härdad sort, att frosten ej kan skada den, kunna skördar mogna under polcirkeln. Och ej minst för Norrlands åkerbruk kommer uppfinningen att blifva valsignelsebringande, äfven andra land, med nordlig latitud. Särskildt Canada, som har ett så väldigt område liggande obrukadt norr om sitt rika hvetebälte.

Winnipeg.

Ett nattsnälltåg mellan Winnipeg och St. Paul skall installeras den 22.

Panorna annonsera i dessa dagar sina billiga biljettpriser för hälgen.

George Washington Baker är det hedersnamn "Town Topics" tillägnat vår celebre polisdomare.

Gör Eder beredd för Vermländingarne den 3 dec., den första amatörtillställningen i Winnipeg. Låt den blifva en success.

Ett rikligt snöfall svepte västra Canada i riktig högtidsskrud förliden söndag. Snön lade sig flere tum tjock, så att slädföret är nu färdigt.

Snickare sträjken. Det finnes ännu ett par byggmästare, som ej undertecknadt den nya prislistan, och följaktligen arbeta inga union män där.

Fint främmande. Ett sällskap på sex stycken affördes i måndags ut till Stony Mountain fängelset, för att det hållet, vägrade Municipalitetet att hålla vägen i ordentligt skick. Nu har emellertid rätten afgjort, att kommunen skall underhålla vägen.

Kortlifvad sträjk. Plåtslageriarbetarena gingo ut på sträjk i måndags. Dagen därpå voro de emellertid i arbete igen, undantagandes i två verkstäder, där mästarena ej skrifvit under.

Hvetemarknaden. Den senaste veckan har bevittnat en ej obetydlig stegring i hvetepriserna på den amerikanska marknaden. I Winnipeg har det varit ganska stilla. No. 1 hard kvoteras 80 cents, 1 northern 78 cts, 2 northern 75½. Hveteutförseln är betydligt under föregående år.

Ambulansen, tillhörande Clarke & Hughes, kolliderade vid Norwood bron i måndags, hvarvid hästarne dödades. Inne i ambulansen låg en person, som varit utsatt för en olyckshändelse, och var på väg till hospitalet. Lyckligtvis blef vagnen oskadad.

Tågolycka i St Boniface. Under vagnsväxling i C. N. R. bangår den sammanstötte växellokomotiven. En olycksfågel, hvars namn man ej känner, hade hoppat ombord på den ena maskinen och stod på brädet framför kofångaren, när olyckan inträffade. Han synes hafva blifvit förlamad af skräck, ty han hoppade ej af, fastän han väl kunnat, utan blef ögonblickligen dödad.

Kattspråket är den senaste nyheten på det språkvetenskapliga området. Naturligtvis är det en amerikanare, en Mr Parker i St Paul, som gjort upptäckten och påstår sig kunna konversera med missarne.

Följande språkprof meddelas:

"Alio" betyder begäran efter mat.

"Alilo" dito vatten.

"Lae" åstundan efter mjölk.

"Bi" anhållan om rätt kött.

"Bleenhli" menas kisse önskar kokt kött.

"Philee-li" är andra läckerheter, som kisse fått smörja sig med i bland.

"Beauw" yttrat mildt och enkelt, är en vanlig helsning; yttradt häftigt och med accent på "me" är ett uttryck af hat och utmaning.

"Mieuow vov, wow yelwoyow, tiow, yssshow" är utmaning till batalj samt brukas att förtälja om om stridens gång.

"Parriere" är en begäran att öppna dörren.

"Purrieu" är "jag älskar dig" och utsagdt med rullande "r" och höjt på sista stafvelsen är kattmammas kallelse på sina ungar.

Från utlandet.

Upprorskriget flammar med full låga i St. Domingo. Rebellerna bombardera f. n. hufvudstaden.

Italiens konungapar är f. n. på visit hos konung Edward i London.

Spårvagnssträjk har utbrutit i Chicago och den hotar att antaga formen af den vidlyftigaste arbetare strid, som någonsin försig gått i denna strejkernas stad.

Från Pretoria, Transvaal meddelas, att två maskerade män röfvade $50,000 ur expressvagnen på ett tåg mellan Nyestroom och Petersburg. Tåget var i full gång och gick ned för en lutning. Penningarne tillhörde en bank i Pretoria.

Från Cairo, Egypten, meddelas att man under gräfningar på ett ställe, 100 mil söder om staden, funnit värdefulla papyrus handlingar, hvilka innehålla många uttryck af Kristus, hvilka ej omnämnas i evangelierna.

Vid en tågsammanstötning vid Kentwood, La. dödades 30 negrer, och skadades 18. Ett snälltåg rusade med full fart in på stationen, samt kolliderade med sista vagnen på ett lokaltåg. De flesta omkomne förbrändes till oigenkänlighet.

General Kitchener var utsatt för en svår olyckshändelse i Indien. Under ridt genom en tunnel blef hästen skrämd, och ryttaren slagen mot väggen, så att han föll af och bröt båda benen. Den tappra generalen, som stått oskadd i hundra strider, ligger nu som invalid under fredstid.

En gigantisk affärskombination meddelas från Pittsburg. J. Hill, J. D. Rockefeller och G. J. Gould säges hafva förskaffat sig kontroll öfver United States Steel Corporation. Med sina järnvägssystem komma de så småningom att kontrollera hela Pennsylvanias kol och cokes industri, och sålunda blifvit herrar öfver landets förnämsta fraktproducerande fält.

Med hvilken ifver och hetta Chamberlains prefgrentialförslag diskuteras får man en aning om, när åhörare antalet omnämnas. De beräknas oftast till ett halfthundratusen. I Birmingham hölls förliden vecka ett oppositionsmöte med Lord Hugh Cecil och Winston Church bill, ifriga motståndare till förre kolonial sekreteraren. 40,000 personer voro samlade och man väntade ett större slagsmål. Några fönsterrutor spräckes men för öfrigt upprätthölls ordningen.

Panamas utbrytande ur det central amerikanska förbundet, synes vara en följd af amerikanska intriger och värkställts under Washington regeringens beskydd. Sedan de stora jordbäfningarne gjort klart Nicaraguaförslagets vådlighet, öppnade Förenta Staterna förhandlingar med Central amerikas förenade stater om förvärfvandet af rättigheten att i Panama bygga en kanal mellan de båda världshafven. Tio millioner dollars erbjöds i ersättning för landet samt dessutom en hel del garantier. Detta fördrag blef emellertid förkastadt af republikens senat i somras, hvilken antingen, förledd af snikenhet, trångsinthet eller ock intriger handlade så barockt. På det hela taget är det ej underligt, att "panamasarne" gjorde samma manöver som sydstaterna i det nordamerikanska förbundet, när de blefvo missnöjda med Central regeringen och sägo sina intressen förbisedda. Men det som är underligt, är, att den nuvarande innehafvaren af Sb. Lincolns stol genast var färdig att erkänna upprorsstaten samt tillställa den central amerikanska republikens regering en not med tydligt innehåll, att hålla sig lugn eljest finge den med F. S. att göra.